

Poznań, dnia 25 maja 2021 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7821.11.2020.13

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2, art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej *k.p.a.*, art. 11c i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1363), zwanej dalej *ustawą*, po rozpatrzeniu odwołań pana ██████████ ██████████, pana ██████████ ██████████, pani ██████████ ██████████ oraz pana ██████████ ██████████, od decyzji Starosty Poznańskiego Nr 10/2020 z dnia 9 marca 2020 r. (znak: WD.6740.62.2019.MA) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa ul. Szkółkarskiej polegająca na budowie ścieżki rowerowej w Suchym Lesie”, zwanej dalej *decyzją Starosty Poznańskiego*:

- I. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdującego się na stronie 1., w wierszu 23 licząc od dołu strony, zapisu: *koloru szarego* nowym zapisem: *koloru pomarańczowego*.
- II. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdującego się na stronie 1., w wierszu 12 licząc od dołu strony, zapisu: *528/7* nowym zapisem: *528/13*.
- III. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdującego się na stronie 1., w wierszu 10 licząc od dołu strony, zapisu: *584/7* nowym zapisem: *584/15, 584/16*.
- IV. **Uchylam** w całości załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji: mapę pn. *Mapa z przebiegiem inwestycji (rys. nr 1.1 i 1.2)*, zawierającą linie rozgraniczające teren, **i orzekam** w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, nowego załącznika: mapy pn. *Mapa z przebiegiem inwestycji (rys. nr 1.1 i 1.2)* zawierającej linie rozgraniczające teren, która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.
- V. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie II. na stronie 2. zaskarżonej decyzji zapisu:
3.1. Nieruchomości w całości objęte liniami rozgraniczającymi teren, stanowiące już własność Gminy Suchy Las, położone w granicach pasa drogowego drogi gminnej oznaczone w poniższej tabeli nr 1
zapisem:
3.1. Nieruchomości położone w granicach pasa drogowego drogi gminnej nr 319083P (ul. Szkółkarska), stanowiące własność Gminy Suchy Las, w tym nieruchomości,

dla których inwestor przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, oznaczone w Tabeli nr 1.

VI. Orzekam poprzez dodanie na końcu Tabeli nr 1, znajdującej się w punkcie II.3.1. na stronach 2. i 3. zaskarżonej decyzji, następującego wiersza:

Suchy Las	Suchy Las	1	310/1	PO1P/00105238/7
-----------	-----------	---	-------	-----------------

VII. Uchylam w całości punkt III.3. na stronie 3. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

3. Warunki wynikające z potrzeb obronności państwa - nie ustalam.

VIII. Uchylam decyzję Starosty Poznańskiego w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- w tomie I *Projekt zagospodarowania terenu*: stronę tytułową, fragment opisu technicznego (str. 71-75) oraz rysunki nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105);
- w tomie II *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: stronę tytułową oraz rysunki nr 2.1. i 2.2 *Plan sytuacyjny* (str. 10-11);
- w tomie IIIa *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*: stronę tytułową, rysunki nr 1.1 i 1.2 *Stan istniejący – Demontaże. Plan sytuacyjny* (str. 21-22) oraz rysunki nr 2.1. i 2.2 *Stan projektowany. Usunięcie kolizji elektroenergetycznych. Plan sytuacyjny* (str. 23-24);
- w tomie IIIb *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*: stronę tytułową, rysunki nr 1.1 i 1.2 *ENEA Oświetlenie demontaże i projektowane kable do odtworzenia zasięgów. Plan sytuacyjny* (str. 18-19) oraz rysunki nr 2.1 i 2.2 *Oświetlenie drogowe. Stan projektowany. Plan sytuacyjny* (str. 20-21);
- w tomie IV *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*: stronę tytułową oraz rysunek nr 2.1 *Stan projektowany - Sieć gazowa. Plan sytuacyjny* (str. 39);
- w tomie V *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*: stronę tytułową, rysunek nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8) oraz rysunek nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9),

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowych, odpowiadających im, dokumentów projektowych:

- dla tomu I *Projekt zagospodarowania terenu*: strony tytułowej, fragmentu opisu technicznego (str. 71-75) oraz rysunków nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105);
- dla tomu II *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: strony tytułowej oraz rysunków nr 2.1. i 2.2 *Plan sytuacyjny* (str. 10-11);

- dla tomu IIIa *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*: strony tytułowej, rysunków nr 1.1 i 1.2 *Stan istniejący – Demontaże. Plan sytuacyjny* (str. 21-22) oraz rysunków nr 2.1. i 2.2 *Stan projektowany. Usunięcie kolizji elektroenergetycznych. Plan sytuacyjny* (str. 23-24);
- dla tomu IIIb *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*: strony tytułowej, rysunków nr 1.1 i 1.2 *ENEA Oświetlenie demontaże i projektowane kable do odtworzenia zasięgów. Plan sytuacyjny* (str. 18-19) oraz rysunków nr 2.1 i 2.2 *Oświetlenie drogowe. Stan projektowany. Plan sytuacyjny* (str. 20-21);
- dla tomu IV *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*: strony tytułowej oraz rysunku nr 2.1 *Stan projektowany - Sieć gazowa. Plan sytuacyjny* (str. 39);
- dla tomu V *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*: strony tytułowej, rysunku nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8) oraz rysunku nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako odpowiednio załączniki nr 2.÷17.

- IX. Orzekam** poprzez zatwierdzenie w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji, w tomie I *Projekt zagospodarowania terenu* po stronie 6. nowej, dodatkowej strony 6a., która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 18.
- X. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie VIII.12. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, zapisu: *art. 55 pkt 1* zapisem: *art. 55 ust. 1.*
- XI. Orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji po punkcie X.2. na stronie 7. nowego punktu o następującej treści:
- 3. Zezwalam na wykonanie rozbiórek w zakresie określonym w punkcie X.1. i X.2. decyzji.*
- XII.** W Tabeli nr 4, znajdującej się w punkcie XII.1. na stronach 8.÷10. zaskarżonej decyzji:

1. **Uchylam** wiersz 2, licząc od dołu tabeli na stronie 8., o następującej treści:

Suchy Las	Suchy Las	16	528/7	Budowa sieci elektroenergetycznej	PO1P/00262961/2
-----------	-----------	----	-------	-----------------------------------	-----------------

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego wiersza:

Suchy Las	Suchy Las	16	528/13	Budowa sieci elektroenergetycznej	PO1P/00262961/2
-----------	-----------	----	--------	-----------------------------------	-----------------

2. **Uchylam** wiersz 1, licząc od góry tabeli na stronie 10., o następującej treści:

Suchy Las	Suchy Las	17	584/7	Budowa sieci elektroenergetycznej	PO1P/00003910/7
-----------	-----------	----	-------	-----------------------------------	-----------------

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następujących wierszy:

Suchy Las	Suchy Las	17	584/15	Budowa sieci elektroenergetycznej	PO1P/00003910/7
Suchy Las	Suchy Las	17	584/16	Budowa sieci elektroenergetycznej	PO1P/00003910/7

XIII. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie XII.2. na stronie 10. zaskarżonej decyzji, zapisu: *przebudowy zapisem: budowy lub przebudowy.*

XIV. W Tabeli nr 5, znajdującej się w punkcie XIII.1. na stronie 10. zaskarżonej decyzji, **uchylam** wiersze 1, 3 i 6, licząc od dołu tabeli, o następującej treści:

Suchy Las	Suchy Las	1	310/1	Droga gminna ul. Szkółkarska	PO1P/00105238/7
Suchy Las	Suchy Las	14	473/2	Droga gminna ul. Jagodowa	PO1P/00105238/7
Suchy Las	Suchy Las	17	532/8	Droga gminna ul. Poziomkowa	PO1P/00105238/7

XV. Uchylam w całości punkt XVI. na stronie 11. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

XVI. Określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości

Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości przedstawionych w Tabelach nr 4 i 5, poprzez udzielenie:

1) Wójtowi Gminy Suchy Las zezwolenia na:

- budowę lub przebudowę sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach, o których mowa w punkcie XII.1. decyzji,
- przebudowę innych dróg publicznych na nieruchomościach, o których mowa w punkcie XIII.1. decyzji,

na czas realizacji ww. budów/przebudów, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie inwestycji;

2) każdoczesnemu gestorowi sieci, o których mowa w punkcie XII.1. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii tych sieci uzbrojenia terenu.

Jednocześnie wskazuję, że w odniesieniu do budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu:

- na Wójtę Gminy Suchy Las ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po dokonaniu budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
- jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 1990 ze zm.) – Dział III Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości;

- *jeżeli dokonana budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Wójt Gminy Suchy Las nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości;*
- *właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową sieci uzbrojenia terenu, a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowanych/przebudowanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;*
- *ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania stosownego wpisu w księdze wieczystej.*

XVI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

XVII. Umarzam postępowanie odwoławcze w zakresie odwołania wniesionego przez pana ██████████ ██████████.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 10/2020 z dnia 9 marca 2020 r. (znak: WD.6740.62.2019.MA) Starosta Poznański udzielił Wójtowi Gminy Suchy Las zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej.

Od *decyzji Starosty Poznańskiego* odwołania do Wojewody Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli: pan ██████████ ██████████, pan ██████████ ██████████, pan ██████████ ██████████ i pani ██████████ ██████████.

W odwołaniu z dnia 20 marca 2020 r. (data nadania w placówce pocztowej operatora wyznaczonego: 23 marca 2020 r., data wpływu do Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 25 marca 2020 r.) pan ██████████ ██████████ wyraził sprzeciw wobec zatwierdzenia podziału należących do niego nieruchomości (działki o nr. ewid. ██████████ i ██████████, ark. ██████████, obręb 0004 Suchy Las). Odwołujący wyjaśnił, że na częściach nieruchomości, powstałych wskutek podziału ww. działek, znajdują się inwestycje związane z budynkiem mieszkalnym.

Pan ██████████ ██████████ kwestionuje potrzebę budowy ścieżki rowerowej w ciągu ul. Szkółkarskiej w Suchym Lesie, wskazując na zbyt niskie natężenie ruchu rowerowego oraz na dostępność alternatywnej ścieżki rowerowej, zlokalizowanej wzdłuż pobliskiej ul. Stefańskiego (ulica równoległa do ul. Szkółkarskiej). Odwołujący zwraca również uwagę na olbrzymie koszty przedsięwzięcia oraz na rzekomy opór i protesty mieszkańców wobec przedmiotowej inwestycji.

W odwołaniu z dnia 23 marca 2020 r. (nadany w tym samym dniu w placówce pocztowej operatora wyznaczonego, data wpływu do Starostwa Powiatowego w Poznaniu:

24 marca 2020 r.) pan [REDAKTOR] [REDAKTOR] (właściciel działki o nr. ewid. [REDAKTOR], ark. [REDAKTOR], obręb 0004 Suchy Las) i pan [REDAKTOR] [REDAKTOR] wyrazili niezadowolenie z *decyzji Starosty Poznańskiego* i czasu jej publicznego obwieszczenia (stan zagrożenia epidemicznego i stan epidemii).

Zdaniem skarżących *decyzja Starosty Poznańskiego* sankcjonuje niegospodarność Wójta Gminy Suchy Las. Odwołujący wyrażają pogląd, że przedmiotowa inwestycja, w zakresie „sezonowej drogi” dla rowerzystów w ciągu ul. Szkółkarskiej, wygeneruje olbrzymie koszty, a alternatywnie istnieje możliwość dalszej realizacji rozpoczętej ścieżki rowerowej w ciągu sąsiedniej ul. Stefańskiego. Odwołujący zwracają uwagę również na brak przeprowadzenia konsultacji społecznych z mieszkańcami.

Z kolei w odwołaniu z dnia 21 marca 2020 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 26 marca 2020 r.) pani [REDAKTOR] [REDAKTOR] (właścicielka działki o nr. ewid. [REDAKTOR], ark. [REDAKTOR], obręb 0004 Suchy Las) zgłosiła sprzeciw wobec zajęcia ww. nieruchomości na cele realizacji przedmiotowej inwestycji, w szczególności w zakresie posadowienia dwóch szafek kablowych, a także wyraziła dezaprobatę dla podwyższenia napięcia i zwiększenia natężenia prądu w okablowaniu ziemnym otaczającym wspomnianą nieruchomość od ul. Szkółkarskiej, ul. [REDAKTOR] i ul. [REDAKTOR]. W uzasadnieniu swojego stanowiska Odwołująca wskazała, że na potrzeby swojej nieruchomości nie jest konieczna druga szafka kablowa. Ponadto, Odwołująca wyraziła obawy o zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia mieszkańców domu wynikające z oddziaływania pola elektrycznego i elektromagnetycznego emitowanego przez okablowanie ziemne.

Pani [REDAKTOR] [REDAKTOR] domaga się również usunięcia dotychczasowej skrzyni kablowej, znajdującej się przy ul. [REDAKTOR], w sąsiedztwie swojej nieruchomości, i przeniesienia jej w inne miejsce, adekwatne do lokalizacji właściwego użytkownika.

Ww. odwołania (pana [REDAKTOR] [REDAKTOR], pana [REDAKTOR] [REDAKTOR] i pani [REDAKTOR] [REDAKTOR]) wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 *ustawy* właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Poznański przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu odwołania wraz z aktami sprawy (pismo z dnia 30 kwietnia 2020 r., znak: WD.6740.92.2019.MA, data wpływu: 11 maja 2020 r.).

W tym miejscu wskazać należy, że kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *k.p.a.* Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *k.p.a.*,

a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego - co zostało zaprezentowane w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji - Wojewoda Wielkopolski ponownie rozpatrzył wniosek właściwego zarządcy drogi o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Poznańskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Starosty Poznańskiego*, jak również odniósł się do zarzutów wniesionych w odwołaniu.

Na wstępie należy zauważyć, że w dniu 31 marca 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2020 r. poz. 568 ze zm.), która w art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanych art. 15zrz i art. 15zrs stanowiła, że bieg terminów przewidzianych przepisami prawa administracyjnego oraz terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, natomiast w zakresie dodawanego art. 15zrs ust. 10 pkt 1 stanowiła, że przepisów o bezczynności organów oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezakończonym w terminie nie stosuje się.

W dniu 16 maja 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875 ze zm.), która w art. 68 ust. 1 i 2 oraz 6 i 7, stanowi, że ww. wstrzymane terminy rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 24 maja 2020 r.

Pismem z dnia 1 czerwca 2020 r. (data wpływu za pośrednictwem platformy ePUAP: 2 czerwca 2020 r., ePUAP-UPP42734430; data wpływu za pośrednictwem operatora pocztowego: 4 czerwca 2020 r.) r.pr. [REDAKTOR], działając na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez panią [REDAKTOR], podtrzymał zastosowany środek zaskarżenia (odwołanie z dnia 21 marca 2020 r.) oraz wniósł o uchylenie *decyzji Starosty Poznańskiego* i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

R.pr. [REDAKTOR] wskazał, że jego mocodawczyni wnosi o dokonanie zmian w projekcie budowlanym poprzez usunięcie szafek kablowych z działki o nr. ewid. [REDAKTOR]. Motywuje to obawami o zwiększenie natężenia pola elektromagnetycznego (w związku z zainstalowaniem tychże szafek kablowych oraz podwyższeniem napięcia w linii kablowej) i tym samym - negatywnym wpływem tego pola na zdrowie swoje i swoich domowników, a także względami estetycznymi i użytkowymi. Ponadto, r.pr. [REDAKTOR] zwrócił uwagę na zaprojektowanie nienormatywnych zjazdów (o szerokości 3,5 m) z nieruchomości przy ul. Szkółkarskiej nr 57, 63 i 69a.

R.pr. ██████████ zwrócił się również z prośbą o wyznaczenie terminu do zapoznania się z aktami sprawy oraz ustosunkowania się do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wobec powyższego, akta sprawy (lub poszczególne dokumenty stanowiące akta sprawy) zostały udostępnione wnioskodawcy:

- w dniu 16 czerwca 2020 r. - w siedzibie WUW w Poznaniu;
- w dniu 17 czerwca 2020 r. - za pomocą środków komunikacji elektronicznej na wskazany adres elektroniczny, stosownie do treści art. 15zzzzzn pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (obecnie: Dz. U. z 2020 r. poz. 1842 ze zm.).

Po wstępnym przeanalizowaniu akt sprawy, pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. (ePUAP-UPP44051045) organ II instancji wezwał Starostę Poznańskiego do:

1. uzupełnienia akt sprawy o oryginał lub odpis, poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 76a § 2 *k.p.a.*, pełnomocnictwa upoważniającego pana Filipa Grzelaka do reprezentowania Wójta Gminy Suchy Las, jako zarządcy drogi, w przedmiotowej sprawie od dnia 30 grudnia 2019 r.;
2. złożenia wyjaśnień na okoliczność powołania się w punkcie I.1. *decyzji Starosty Poznańskiego* na „rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2019 r. poz. 1643)”, w sytuacji, gdy w przywołanym publikatorze wyraźnie wskazano, że przedmiotowy akt prawny wydany został w dniu 1 sierpnia 2019 r., natomiast dzień 29 sierpnia 2019 r. jest datą ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

Następnie pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. (data doręczenia: 23 czerwca 2020 r.) Wojewoda Wielkopolski wezwał pana Filipa Grzelaka, zwanego dalej *Pełnomocnikiem zarządcy drogi*, do ustosunkowania się do uwag przedstawionych przez Odwoływających oraz określenie, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający zgłoszone żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 lipca 2020 r.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 22 czerwca 2020 r., *Pełnomocnik zarządcy drogi* pismem z dnia 25 czerwca 2020 r. (data wpływu: 26 czerwca 2020 r., znak: KFGSK-086-FG-2017024), wyjaśnił, że:

1. ścieżki rowerowe na ul. Szkółkarskiej i ul. Stefańskiego to dwie niezależne od siebie inwestycje, znajdujące się w innej lokalizacji i obsługujące odrębne zabudowania;
2. obecnie na ul. Szkółkarskiej znajduje się jedynie chodnik zlokalizowany po północnej stronie jezdni, w związku z czym rowerzyści poruszają się po nawierzchni drogi gminnej;
3. budowa ścieżki rowerowej na ul. Szkółkarskiej wpłynie bezpośrednio na odpowiednią segregację ruchu, zapewniając większe bezpieczeństwo niechronionym użytkownikom

- drogi, a także poprawi bezpieczeństwo i komfort ruchu pojazdów mechanicznych w związku z przeniesieniem ruchu rowerowego na przedmiotową ścieżkę;
4. zaprojektowana granica pasa drogowego pozwala na zachowanie ciągłości ogrodzeń i odtworzenie ich w linii prostej, co zdecydowanie poprawi estetykę obszaru;
  5. działki przed posesjami, na których obecnie parkują samochody, są w większości we władaniu Gminy Suchy Las, a nie prywatnych właścicieli;
  6. lokalizacja szafki kablowej na terenie działki o nr. ewid. [REDACTED] została pozytywnie zaopiniowana przez Enea Operator sp. z o.o. i jest najbardziej korzystna dla inwestycji, a dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych nie są przekroczone;
  7. zjazd indywidualny powinien mieć szerokość nie mniejszą niż 4,5 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,0 m;
  8. organem decydującym o lokalizacji ścieżki rowerowej oraz rozwiązaniach projektowych jest zarządca drogi, w tym wypadku Wójt Gminy Suchy Las, a wybrane rozwiązania są najbardziej korzystne oraz powodują możliwie małe utrudnienia dla właścicieli przyległych nieruchomości.

Pismem z dnia 3 lipca 2020 r. (data wpływu: 8 lipca 2020 r., znak: WD.6740.62.2019.MA) organ I instancji udzielił odpowiedzi na wezwanie, przekazując jednocześnie:

1. pełnomocnictwo z dnia 9 stycznia 2020 r. udzielone panu Filipowi Grzelakowi do reprezentowania Gminy Suchy Las (znak: OG.077.1.6.2020, nr w rejestrze: 1412) - ważne do dnia 31 lipca 2020 r.;
2. postanowienie Starosty Poznańskiego z dnia 1 lipca 2020 r. (znak: WD.6740.62.2019.MA) o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w *decyzji Starosty Poznańskiego*, zwane dalej *postanowieniem Starosty Poznańskiego*.

Następnie pismem z dnia 8 lipca 2020 r. (data wpływu: 14 lipca 2020 r., znak: WD.6740.62.2019.MA) Starosta Poznański uzupełnił akta sprawy o pełnomocnictwo z dnia 29 grudnia 2019 r. udzielone panu Filipowi Grzelakowi do reprezentowania Gminy Suchy Las (znak: OG.077.1.136.2019, nr w rejestrze: 1407) - ważne do dnia 9 stycznia 2020 r.

Wobec powyższego, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 31 lipca 2020 r. (data doręczenia: 4 sierpnia 2020 r.) wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o oryginał lub kopię, poświadczoną za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 76a *k.p.a.*, pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania w niniejszym postępowaniu odwoławczym Wójta Gminy Suchy Las, czyli właściwego zarządcę drogi gminnej.

Pełnomocnik zarządcy drogi został również poinformowany, że termin obowiązywania pełnomocnictwa, znajdującego się w aktach sprawy, upływa w dniu 31 lipca 2020 r., stąd wymagane jest dostarczenia oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii nowego pełnomocnictwa, lub przedłużenie ważności obecnego.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 września 2020 r.

W piśmie z dnia 6 sierpnia 2020 r. (złożonym w tym samym dniu w Kancelarii WUW w Poznaniu) pan Filip Grzelak poinformował, że nie jest już upoważniony do reprezentowania Wójta Gminy Suchy Las w przedmiotowym postępowaniu odwoławczym.

Po ponownym zbadaniu akt sprawy oraz przeanalizowaniu załączonego do wniosku projektu budowlanego, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 29 września 2020 r. (ePUAP-UPP48828566) wezwał Wójta Gminy Suchy Las, zwanego dalej *zarządcą drogi*, do złożenia wyjaśnień w zakresie:

1. określenia, czy w ramach przedmiotowej inwestycji planowane są roboty drogowe w obrębie jezdni;
2. objęcia działki o nr. ewid. 458/13 (przed podziałem 458/6), obręb 0004 Suchy Las, linią terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych w zakresie, w którym nie są prowadzone roboty budowlane;
3. objęcia działek o nr. ewid.: 579/6, 579/8, 580/1, 583/5, 584/3, 597/23, obręb 0004 Suchy Las, linią rozgraniczającą teren drogi gminnej w sytuacji, gdy na ww. działkach nie są planowane roboty budowlane;
4. zasadności objęcia działek o nr. ewid. 310/1 i 473/2, obręb 0004 Suchy Las, obowiązkiem budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
5. braku wskazania we wniosku działki o nr. ewid. 310/1, obręb 0004 Suchy Las, jako niezbędnej do budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu w sytuacji, gdy na ww. działce projektowana jest napowietrzna sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia;
6. braku wskazania w projekcie budowlanym parametrów technicznych, tj. kategorii i klasy technicznej ulic: Platanowej, Jagodowej, Poziomkowej, Stefańskiego;
7. braku wskazania na rysunku projektu zagospodarowania terenu promieni łuków kołowych na skrzyżowaniach ul. Szkółkarskiej z ulicami: Jagodową, Poziomkową i Stefańskiego;
8. naruszenia § 79 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem*, poprzez przyjęcie szerokości zjazdów indywidualnych mniejszych niż 4,5 m w km drogi: 1+135, 0+920, 0+835, 0+790, 0+770, 0+690, 0+650, 0+595, 0+550, 0+510, 0+490 oraz w km ścieżki: 0+295, 0+260, 0+195;
9. lokalizacji projektowanych wpustów deszczowych w kontekście spełnienia wymogów określonych w § 103 ust. 9 *rozporządzenia*.

Ponadto, z uwagi na wejście w życie dnia 13 września 2019 r. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2019 r. poz. 1643), *zarządcą drogi* został zobligowany do przedłożenia aktualnego oświadczenia o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 listopada 2020 r.

Pismami z dnia 13 października 2020 r. (ePUAP-UPP49551792, znak: BI.7013.3.20.2017.36) i 29 października 2020 r. (ePUAP-UPP50444690, znak: BI.7013.3.20.2017.37) zarządca drogi zwrócił się o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na wezwanie z dnia 29 września 2020 r. Wojewoda Wielkopolski przychylił się do tych wniosków, o czym informował odpowiednio pismami z dnia 15 października 2020 r. (ePUAP-UPP49701244) i 5 listopada 2020 r. (ePUAP-UPP50778925).

W dniu 2 listopada 2020 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo pana Filipa Grzelaka z dnia 28 października 2020 r. (znak: KFGSK-088-FG-2017024) wraz z załącznikami, stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 29 września 2020 r. Należy jednak zauważyć, że na dzień złożenia ww. pisma pan Filip Grzelak nie był umocowany do reprezentowania zarządcy drogi.

W tym miejscu należy wskazać, że uregulowania prawne w zakresie pełnomocnictwa zawarte w *k.p.a.* nie są kompletne, stąd przy wyjaśnianiu sytuacji odnoszącej się do tej instytucji trzeba posiłkowo stosować zasady wyrażone w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.), zwanej dalej *k.c.* Zgodnie zaś z tymi zasadami, w przypadku braku umocowania po stronie pełnomocnika bądź przekroczenia zakresu umocowania - ważność czynności zależy od potwierdzenia jej przez mocodawcę (por. art. 103 § *k.c.*).

W niniejszej sprawie, czynność niewłaściwie umocowanego pełnomocnika zarządcy drogi została potwierdzona przez mocodawcę w związku ze złożeniem do organu odwoławczego tożsamego w zakresie treści pisma. W piśmie z dnia 3 listopada 2020 r. (data wpływu: 3 listopada 2020 r., znak: BI.7013.3.20.2017.37, ePUAP-UPP50656816 i ePUAP-UPP50656823) zarządca drogi wyjaśnił, że:

1. w ramach przedmiotowej inwestycji roboty drogowe w zakresie jezdni są planowane jedynie w związku z budową kanalizacji deszczowej na odcinku od km ok.0+430 do km ok. 1+120;
2. na działce o nr. ewid. 458/13 (przed podziałem 458/6) przewiduje się budowę chodnika oraz przebudowę linii elektroenergetycznej, w związku z czym działka została objęta linia terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych;
3. na działkach wskazanych w wezwaniu (pkt. 3) przewiduje się remont nawierzchni istniejącego chodnika;
4. na działce o nr. ewid. 473/2 projektuje się linię kablową niskiego napięcia oraz przewiduje się likwidację przyłącza napowietrznego, natomiast na działce o nr. ewid. 310/1 przewiduje się budowę skrzyżowania wyniesionego;
5. na działce o nr. ewid. 310/1 znajduje się słup elektroenergetyczny, do którego przewiduje się przepięcie istniejącej linii elektroenergetycznej, poza tym wykonywane będą jedynie roboty branży drogowej;
6. nie przewiduje się przebudowy skrzyżowań;
7. promienie łuków kołowych wpisano w ślad istniejących łuków;
8. skorygowano szerokości projektowanych zjazdów oraz lokalizacje wpustów.

Pismem z dnia 30 listopada 2020 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 29 stycznia 2021 r.

W dniu 10 grudnia 2020 r. (pismo z tego samego dnia, znak: BI.7013.3.20.2017.42) *zarządca drogi* przekazał:

1. oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w odniesieniu do następujących działek: 310/1 (ark. 1, obręb 0004 Suchy Las), 579/6, 579/8, 580/1, 583/5, 584/3 i 597/23 (ark. 17, obręb 0004 Suchy Las);
2. skorygowaną mapę, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy*;
3. następujące skorygowane/zaktualizowane elementy projektu budowlanego:
  - aktualne oświadczenie projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej,
  - aktualne zaświadczenia potwierdzające wpis projektantów i sprawdzających na listę członków WOIB, wydane przez tę izbę,
  - rys. nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105 tomu I).

W dniu 22 grudnia 2020 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo pana Filipa Grzelaka z dnia 18 grudnia 2020 r. (znak: KFGSK-089-FG-2017024), zawierające uzupełnienie dokumentów i materiałów w sprawie o:

1. oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w odniesieniu do następujących działek: 585 i 597/54 (ark. 16, obręb 0004 Suchy Las) oraz 581/6, 581/7, 582/13 i 583/3 (ark. 17, obręb 0004 Suchy Las);
2. skorygowane rysunki: nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8 tomu V projektu budowlanego) i nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9 tomu V projektu budowlanego).

Należy jednak zauważyć, że na dzień nadania ww. pisma pan Filip Grzelak nie był umocowany do reprezentowania *zarządcy drogi*. Wobec powyższego, jak już wcześniej wskazano, ważność czynności dokonanej przez niewłaściwie umocowanego pełnomocnika wymagała potwierdzenia przez mocodawcę, co nastąpiło poprzez złożenie przez *zarządcę drogi* tożsamego w zakresie treści pisma (pismo Wójta Gminy Suchy Las z dnia 18 grudnia 2020 r., data wpływu: 19 stycznia 2021 r., znak: BI.7013.3.20.2017.43, ePUAP-UPP54594703).

Po ponownym przeanalizowaniu całości udzielonych wyjaśnień i przekazanych materiałów, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 25 stycznia 2021 r. (data doręczenia: 25 stycznia 2021 r., ePUAP-UPP54940339) wezwał *zarządcę drogi* do uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie o:

1. zaktualizowany wykaz nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, w tym określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, w związku ze stwierdzonymi zmianami w danych ewidencyjnych - podział nieruchomości o nr. ewid. 584/7 (na działki o nr. ewid. 584/15 i 584/16) oraz 528/7 (na działki o nr. ewid. 528/13 i 528/14), obręb 0004 Suchy Las;

2. mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, uwzględniającą podział nieruchomości, o których mowa w pkt. 1;
3. projekt budowlany uwzględniający podział nieruchomości, o których mowa w punkcie 1, a w szczególności:
  - a) dla tomu I *Projekt zagospodarowania terenu*: stronę tytułową, zestawienie nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone (str. 74-75), rysunek nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105);
  - b) dla tomu II *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: stronę tytułową, rysunek nr 2.1. i 2.2 *Plan sytuacyjny* (str. 10-11);
  - c) dla tomu IIIa *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*: stronę tytułową, rysunek nr 1.1 i 1.2 *Stan istniejący – Demontaże. Plan sytuacyjny* (str. 21-22), rysunek nr 2.1. i 2.2 *Stan projektowany. Usunięcie kolizji elektroenergetycznych. Plan sytuacyjny* (str. 23-24);
  - d) dla tomu IIIb *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*: stronę tytułową, rysunek nr 1.1 i 1.2 *ENEA Oświetlenie demontaże i projektowane kable do odtworzenia zasięgów. Plan sytuacyjny* (str. 18-19), rysunek nr 2.1 i 2.2 *Oświetlenie drogowe. Stan projektowany. Plan sytuacyjny* (str. 20-21);
  - e) dla tomu IV *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*: stronę tytułową;
  - f) dla tomu V *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*: stronę tytułową, rysunek nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8), rysunek nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9).

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 30 kwietnia 2021 r.

W dniu 23 lutego 2021 r. zarządca drogi przesłał pismo (wpływ: ePUAP-UPP56835308, znak: BI.7013.3.20.2017.46) oraz przekazał wymagane dokumenty, czyniąc zadość ww. wezwaniu.

Pismem z dnia 24 lutego 2021 r. (data wpływu: 25 lutego 2021 r., ePUAP-UPP57010357) r.pr. ██████████ ██████████, działając na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez panią ██████████ ██████████, po raz kolejny podtrzymał zastosowany środek zaskarżenia (odwołanie z dnia 21 marca 2020 r.) oraz wniósł o zmianę rozwiązań projektowych poprzez usunięcie szafek kablowych z działki o nr. ewid. ██████████, ewentualnie - o uchylenie *decyzji Starosty Poznańskiego* i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Wniósł również o wstrzymanie wykonania *decyzji Starosty Poznańskiego* do czasu rozpatrzenia środka odwoławczego.

Pismem z dnia 26 lutego 2021 r. (ePUAP-UPP57115531) organ II instancji przekazał ww. wystąpienie pełnomocnika strony do zarządcy drogi, wzywając do ustosunkowania się do wniesionych uwag.

Zarządca drogi udzielił odpowiedzi pismem z dnia 11 marca 2021 r. (data wpływu: 12 marca 2021 r., znak: BI.7013.3.20.2017.48, ePUAP-UPP57939506), wskazując, że wymiana spornej szafki kablowej przeprowadzona zostanie zgodnie z wymaganiami

zarządcy sieci, a przebudowa zasilania elektroenergetycznego w założonym zakresie jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania sieci zasilającej posesję, znajdującą się przy ul. Szkółkarskiej ■. Wyjaśnienia uzyskane od *zarządcy drogi*, zostały przekazane stronie przez organ II instancji przy piśmie z dnia 16 marca 2021 r.

W dniu 16 marca 2021 r. Wojewoda Wielkopolski wydał postanowienie o odmowie wstrzymania natychmiastowej wykonalności *decyzji Starosty Poznańskiego*.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i kolejno wprowadzone korekty, Wojewoda Wielkopolski działając w oparciu o art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 18 marca 2021 r. zawiadomił *zarządcę drogi* i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - informacja z rejestru gruntów sporządzona w dniu 15 marca 2021 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do dnia 12 kwietnia 2021 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 18 marca 2021 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: WUW w Poznaniu (w terminie od dnia 22 marca 2021 r. do dnia 6 kwietnia 2021 r.), Urzędu Gminy Suchy Las (w terminie od dnia 24 marca 2021 r. do dnia 7 kwietnia 2021 r.) oraz Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 23 marca 2021 r. do dnia 6 kwietnia 2021 r.);
2. zamieszczonego w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP WUW w Poznaniu (w terminie od dnia 22 marca 2021 r. do dnia 5 kwietnia 2021 r.) oraz Urzędu Gminy Suchy Las i Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 24 marca 2021 r. do dnia 7 kwietnia 2021 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 22 marca 2021 r.

W wyznaczonym terminie uwagi wniósł pan ■ ■. Pismem z dnia 11 kwietnia 2021 r. (data wpływu: 13 kwietnia 2021 r.) strona złożyła zastrzeżenia częściowo zbieżne z treścią wcześniejszego odwołania, podkreślając, że jej zdaniem przedmiotowa inwestycja generuje olbrzymie koszty i świadczy o niegospodarności władz gminy. Ponadto, powołując się na konstytucyjną ochronę prawa własności, strona wyraziła niezadowolenie z odjęcia prawa własności części nieruchomości oraz z wysokości przyznanego odszkodowania.

Do uwag wniesionych przez pana ■ ■ organ II instancji odniósł się szczegółowo w dalszej części decyzji.

W wyznaczonym terminie, jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, pozostałe strony postępowania - w tym pozostali Odwołujący lub ich przedstawiciele i pełnomocnicy - nie skorzystali z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wnieśli uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 *k.p.a.*, należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 28 maja 2021 r.

Przy piśmie z dnia 6 maja 2021 r. (data wpływu: 6 maja 2021 r., ePUAP-UPP61254052) *zarządca drogi* przekazał zaktualizowany wykaz nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, w zakresie nieruchomości stanowiących własność Gminy Suchy Las.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 1 lipca 2019 r. do organu I instancji wpłynął wniosek z dnia 27 czerwca 2019 r., podpisany przez *Pełnomocnika zarządcy drogi*, działającego z upoważnienia Gminy Suchy Las, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa ul. Szkółkarskiej polegająca na budowie ścieżki rowerowej w Suchym Lesie”. *Pełnomocnik zarządcy drogi* wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Starosta Poznański uznał przedmiotowe pełnomocnictwo i doręczał pisma *zarządcy drogi* poprzez wspomnianego pełnomocnika.

Wniosek był niekompletny, w związku z czym Starosta Poznański, działając na podstawie art. 64 § 2 *k.p.a.*, pismem z dnia 24 lipca 2019 r. (data doręczenia: 29 lipca 2019 r.) wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do usunięcia braków formalnych wniesionego podania. Stosowne uzupełnienie wniosku zostało złożone w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu w dniu 5 sierpnia 2019 r. (pismo z dnia 2 sierpnia 2019 r., znak: KFG-065-FG-2017024), czyniąc zadość wezwaniu.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 85/19 z dnia 30 maja 2019 r., znak: DI-IV.8012.85.2019), Zarządu Powiatu w Poznaniu (uchwała Nr 456/2019 z dnia 30 maja 2019 r.) oraz Wójta Gminy Suchy Las (pismo z dnia 29 maja 2019 r., znak: BI.7013.3.20.2017).

W toku postępowania przed organem I instancji, w związku z dokonanymi zmianami we wniosku, *Pełnomocnik zarządcy drogi* uzyskał i przedłożył nowe opinie: Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 9/20 z dnia 23 stycznia 2020 r., znak: DI-IV.8012.9.2020), Zarządu Powiatu w Poznaniu (uchwała Nr 1009/2020 z dnia 24 stycznia 2020 r.) oraz Wójta Gminy Suchy Las (pismo z dnia 16 stycznia 2020 r., znak: BI.7013.3.20.2017.22).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Wójta Gminy Suchy Las nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d *ustawy*, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie

terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 września 2020 r.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1333), zwanej dalej *ustawą Prawo budowlane*, aktualnym na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie ww. elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączona do wniosku mapa, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy*, oraz projekt budowlany, zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

1. opinia Powiatowego Konserwatora Zabytków z dnia 24 maja 2019 r. (znak: KZ.673.00743.2019.IV);
2. pismo Nr 2495/19 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 23 maja 2019 r. (znak: WszW.Poz.-WO-Zp.0732.95.2019).

Ponadto, w toku postępowania przed organem I instancji, w związku z dokonanymi zmianami we wniosku, *Pełnomocnik zarządcy drogi* uzyskał i przedłożył również następujące nowe dokumenty:

1. opinię Powiatowego Konserwatora Zabytków z dnia 20 stycznia 2020 r. (znak: KZ.673.00074.2020.IV);
2. pismo Nr 784/20 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 12 lutego 2020 r. (znak: WszW.Poz.-WO-Zp.0732.13.2020).

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g i ga oraz pkt 9 *ustawy*.

W aktach sprawy znajdują się również:

1. pełnomocnictwo z dnia 20 listopada 2018 r. udzielone panu Filipowi Grzelakowi do reprezentowania Gminy Suchy Las (znak: OG.077.1.84.2018, nr w rejestrze: 1236) - ważne do dnia 29 grudnia 2019 r.;
2. notatki służbowe z dnia: 20 września 2019 r. i 9 marca 2020 r.

W tym miejscu ponownie należy zauważyć, że ww. pełnomocnictwo winno być udzielone do występowania w imieniu właściwego zarządcy dróg gminnych objętych postępowaniem, tj. Wójta Gminy Suchy Las.

Na podstawie złożonego wniosku, Starosta Poznański wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 *ustawy*, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 13 sierpnia 2019 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 22 lipca 2019 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony, organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z dnia 13 sierpnia 2019 r., które zamieszczone zostało na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu oraz Urzędu Gminy Suchy Las od dnia 14 sierpnia 2019 r. do dnia 28 sierpnia 2019 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z dnia 14-15 sierpnia 2019 r. W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 i 2 *ustawy* zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Należy również zauważyć, iż Starosta Poznański w ww. obwieszczeniu i zawiadomieniu wskazał, iż postępowanie zostało wszczęte na wniosek pełnomocnika Wójta Gminy Suchy Las, podczas gdy w aktach sprawy – co już zostało wcześniej wskazane – znajdowało się pełnomocnictwo do występowania w imieniu i na rzecz Gminy Suchy Las.

W związku z powyższym zawiadomieniem, wnioski, uwagi lub zastrzeżenia wnieśli:

1. Pani ██████████ ██████████ - pismo z dnia 27 sierpnia 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw.), dotyczące szczegółów technicznych realizacji inwestycji;
2. Pan ██████████ ██████████ i pan ██████████ ██████████ - pismo z dnia 27 sierpnia 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw.) o treści zbieżnej z treścią późniejszego odwołania.

W zakresie ww. wniosków, uwag i zastrzeżeń, na podstawie art. 50 § 1 *k.p.a.*, odpowiednio pismami z dnia 29 sierpnia 2019 r. (data doręczenia: 3 września 2019 r.) i dnia 3 września 2019 r. (data doręczenia: 5 września 2019 r.) organ I instancji wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do ich rozważenia i przedstawienia stanowiska.

Odpowiedzi na ww. wezwania wpłynęły do organu I instancji odpowiednio dnia 4 września 2019 r. (pismo z dnia 3 września 2019 r., znak: KFGSK-065-FG-2017024) i dnia 11 września 2019 r. (pismo z dnia 5 września 2019 r., znak: KFGSK-067-FG-2017024).

Pismami odpowiednio z dnia 9 września 2019 r. (data doręczenia: 11 września 2019 r.) i dnia 13 września 2019 r. (data doręczenia: 18 września 2019 r.) Starosta Poznański przekazał ww. osobom wyjaśnienia i informacje uzyskane od *Pełnomocnika zarządcy drogi*.

Na marginesie należy zauważyć, iż Starosta Poznański nie ustalił, czy panu ██████████ ██████████ przysługiwał przymiot strony w postępowaniu w sprawie dotyczącej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

W dniu 28 sierpnia 2019 r. Starosta Poznański wydał postanowienie zobowiązujące inwestora do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym (data doręczenia: 2 września 2019 r.).

Pismami z dnia: 24 września 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 26 września 2019 r., znak: KFGSK-069-FG-2017024), 25 października 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-070-FG-2017024), 26 listopada 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-074-FG-2017024), 23 grudnia 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-075-FG-2017024) i 15 stycznia 2020 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-076-FG-2017024) *Pełnomocnik zarządcy drogi* zwracał się z prośbą o wydłużenie terminu na usunięcie nieprawidłowości w projekcie budowlanym. Starosta Poznański przychylił się do próśb *Pełnomocnika zarządcy drogi*, wydając odpowiednio postanowienia z dnia: 30 września 2019 r. (data doręczenia: 3 października 2019 r.), 29 października 2019 r. (data doręczenia: 31 października 2019 r.), 29 listopada 2019 r. (data doręczenia: 5 grudnia 2019 r.), 2 stycznia 2020 r. (data doręczenia: 7 stycznia 2020 r.) i 17 stycznia 2020 r. (data doręczenia: 21 stycznia 2020 r.).

Skorygowany projekt budowlany oraz stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały przekazane organowi I instancji przy pismach z dnia 4 grudnia 2019 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 9 stycznia 2020 r., znak: KFGSK-075-FG-2017024) i dnia 4 lutego 2020 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-084-FG-2017024).

O dokonanej przez *Pełnomocnika zarządcy drogi* korekcie wniosku, Starosta Poznański zawiadomił pisemnie właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 7 lutego 2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 7 lutego 2020 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony, organ I instancji zawiadomił o korekcie wniosku w drodze obwieszczenia z dnia 7 lutego 2020 r.:

1. zamieszczonego na tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 10 lutego 2020 r. do dnia 24 lutego 2020 r.) i Urzędu Gminy Suchy Las (w terminie od dnia 11 lutego 2020 r. do dnia 26 lutego 2020 r.);
2. zamieszczonego w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Poznaniu (w terminie od dnia 10 lutego 2020 r. na okres 14 dni) i Urzędu Gminy Suchy Las (od dnia 11 lutego 2020 r. do dnia 26 lutego 2020 r.);
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 10 lutego 2020 r.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające dokonanie ww. czynności.

Zawiadomienie o korekcie wniosku zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W związku z powyższym zawiadomieniem, pismem z dnia 20 lutego 2020 r. (data wpływu: 24 lutego 2020 r.) wnioski, uwagi i zastrzeżenia, zbieżne z treścią późniejszego odwołania, wniósł pan ██████████ ██████████.

W piśmie z dnia 27 lutego 2020 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: jw., znak: KFGSK-085-FG-2017024) *Pełnomocnik zarządcy drogi* przedstawił stanowisko w zakresie złożonych wniosków, uwag i zastrzeżeń.

Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. (data doręczenia: 3 marca 2020 r.) przekazano panu ██████████ ██████████ informację o stanowisku inwestora oraz stosowne wyjaśnienia.

W dniu 9 marca 2020 r. Starosta Poznański wydał decyzję Nr 10/2020 (znak: WD.6740.62.2019.MA), którą udzielił Wójtowi Gminy Suchy Las zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa ul. Szkółkarskiej polegająca na budowie ścieżki rowerowej w Suchym Lesie”. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy* organ I instancji doręczył decyzję *Pełnomocnikowi zarządcy drogi* oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z dnia 9 marca 2020 r. Obwieszczenie o wydaniu *decyzji Starosty Poznańskiego* umieszczono na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu oraz Urzędu Gminy Suchy Las (w terminie od dnia 13 marca 2020 r. do dnia 27 marca 2020 r.), a także opublikowano w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski” - wydanie z dnia 13 marca 2020 r.). W aktach sprawy utrwalono dokonanie ww. czynności.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z dnia 9 marca 2020 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 *ustawy*, zawiadomienie o wydaniu decyzji zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Wójta Gminy Suchy Las.

Starosta Poznański poprawnie określił przedmiot inwestycji oraz zakres terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, a także zawarł prawidłowe odesłanie do ilustrującego to załącznika graficznego. Należy jednak zauważyć, iż w toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, *Pełnomocnik zarządcy drogi*

dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, w ramach której zmianie uległo oznaczenie kolorystyczne linii terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne dostosowanie treści decyzji do aktualnych oznaczeń zawartych w załączniku nr 1, o czym orzeczono w pkt I niniejszej decyzji.

W tym miejscu należy wskazać, iż w orzecznictwie sądowym, jak również w doktrynie prawa administracyjnego, utrwalił się pogląd, że organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę zobowiązany jest uwzględnić zmiany stanu prawnego i faktycznego zaistniałe po wydaniu zaskarżonej decyzji organu I instancji i nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu I instancji (por. np. wyrok NSA z dnia 23 września 2010 r., sygn. akt I OSK 1566/09). Organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia bowiem materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji organu I instancji, a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, iż w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, w ewidencji gruntów i budynków obrębu 0004 Suchy Las wprowadzone zostały zmiany polegające m.in. na podziałach nieruchomości o nr. ewid. 528/7 (na działki o nr. ewid. 528/13 i 528/14) i 584/7 (na działki o nr. ewid. 584/15 i 584/16). Wspomniane zmiany zostały uwzględnione w skorygowanym wniosku inwestora i w konsekwencji znalazły swoje odzwierciedlenie w pkt. II, III, VIII i XII niniejszej decyzji.

Ponadto, organ odwoławczy analizując pkt. VIII.12. zaskarżonej decyzji zauważył, iż Starosta Poznański zawarł niewłaściwe odniesienie do przepisów prawa. W ocenie Wojewody Wielkopolskiego wskazana powyżej nieprawidłowość w *decyzji Starosty Poznańskiego* mogła zostać wyeliminowana w trybie art. 113 § 1 *k.p.a.*, zgodnie z którym organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydawanych przez ten organ decyzjach.

W wyroku z dnia 16 lipca 2001 r. (sygn. akt V SA 3928/00) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził jednak, że możliwość korekty w wypadkach oczywistych omyłek powinna przysługiwać także organowi odwoławczemu, a podstawą takiego rodzaju działania może być art. 138 § 1 pkt 2 *k.p.a.* Sąd wskazał, że skoro w powyższym trybie organ odwoławczy może skorygować orzeczenie *in merito*, to tym bardziej może dokonać sprostowania, działając w formie właściwej dla art. 138 *k.p.a.* (decyzja), nie zaś dla art. 113 *k.p.a.* (postanowienie).

Organ odwoławczy skorygował zatem opisaną omyłkę, orzekając o tym w pkt X. niniejszej decyzji.

Powyższe okoliczności należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 *ustawy* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami

publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli *decyzji Starosty Poznańskiego*, z uwzględnieniem sprostowania dokonanego *postanowieniem Starosty Poznańskiego*, stwierdzono, co następuje:

1. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 *ustawy*, w punkcie I. ustalając wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi.
2. *Decyzja Starosty Poznańskiego* częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 *ustawy*, w punkcie II. określając linie rozgraniczające teren.

Należy jednak zauważyć, że Starosta Poznański nie dokonał dostatecznej weryfikacji wykazu nieruchomości objętych inwestycją oraz mapy, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy*, w zakresie linii rozgraniczających teren drogi gminnej nr 319083P (ul. Szkółkarska). W toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, *Pełnomocnik zarządcy drogi* dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi oraz wykazu nieruchomości objętych inwestycją. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne uchylene załącznika nr 1 do zaskarżonej decyzji, zawierającego linie rozgraniczające teren, i zastąpienie go nowym rysunkiem. Ponadto, organ odwoławczy stwierdził, iż *decyzja Starosty Poznańskiego* wymaga dokonania korekty redakcyjnej w zakresie treści pkt II.3.1., a także uzupełnienia tabeli nr 1 o działkę o nr. ewid. 310/1.

3. *Decyzja Starosty Poznańskiego* częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 *ustawy*, w punkcie III. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

Należy jednak zauważyć, że organ I instancji, w związku z pismem nr 784/20 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 12 lutego 2020 r. (znak: WShW.Poz.-Wo-Zp.0732.13.2020), zawarł w pkt. III.3. *decyzji Starosty Poznańskiego* zapis dotyczący informowania obecnych i przyszłych użytkowników przedmiotowego terenu oraz pracowników realizujących inwestycję o położeniu terenu w stosunku do czynnego poligonu wojskowego w Biedrusku. Organ odwoławczy stwierdził, iż przedmiotowy zapis wykracza poza wymogi wynikające z przepisów prawa.

4. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*, w punkcie IV. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z *ustawy Prawo budowlane*.
5. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 *ustawy*. Organ I instancji w punkcie V. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.
6. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 *ustawy*. Organ I instancji w punkcie VI. *decyzji* prawidłowo oznaczył nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Suchy Las.
7. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 *ustawy*, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego, organ II instancji stwierdził jednak nieprawidłowości i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wskazane w cytowanych w niniejszej decyzji wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego. Wskutek dokonanych przez *Pełnomocnika zarządcy drogi* korekt i uzupełnień, organ II instancji uznał za konieczne uchylenie, skorygowanie lub uzupełnienie następujących elementów projektu budowlanego:

- w tomie I *Projekt zagospodarowania terenu*: strony tytułowej, fragmentu opisu technicznego (str. 71-75) oraz rysunków nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105);
- w tomie II *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*: strony tytułowej oraz rysunków nr 2.1. i 2.2 *Plan sytuacyjny* (str. 10-11);
- w tomie IIIa *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*: strony tytułowej, rysunków nr 1.1 i 1.2 *Stan istniejący – Demontaże. Plan sytuacyjny* (str. 21-22) oraz rysunków nr 2.1. i 2.2 *Stan projektowany. Usunięcie kolizji elektroenergetycznych. Plan sytuacyjny* (str. 23-24);
- w tomie IIIb *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*: strony tytułowej, rysunków nr 1.1 i 1.2 *ENEA Oświetlenie demontaże i projektowane kable do odtworzenia zasięgów. Plan sytuacyjny* (str. 18-19) oraz rysunków nr 2.1 i 2.2 *Oświetlenie drogowe. Stan projektowany. Plan sytuacyjny* (str. 20-21);

- w tomie IV *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*: strony tytułowej oraz rysunku nr 2.1 *Stan projektowany - Sieć gazowa. Plan sytuacyjny* (str. 39);
- w tomie V *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*: strony tytułowej, rysunku nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8) oraz rysunku nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9).

Ponadto, organ II instancji uznał za konieczne dodanie do projektu budowlanego, w tomie I po stronie 6. nowej, dodatkowej strony 6a., która zawiera aktualne oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*.

W tym miejscu wskazać należy, iż w dniu 19 września 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej *ustawą nowelizującą*. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2020 r., poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1935), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie Pb*. Jednakże, zgodnie z art. 25 *ustawy nowelizującej*, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy *ustawy Prawo budowlane*, w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy *rozporządzenia w sprawie Pb*.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z *ustawą Prawo budowlane*, obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym *rozporządzeniem*, oraz *rozporządzeniem w sprawie Pb*, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 *ustawy Prawo budowlane*.

8. *Decyzja Starosty Poznańskiego* tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*:
- w punkcie VIII. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a *ustawy*);
  - w punkcie IX. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązków budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b *ustawy*);
  - w punkcie X. organ I instancji określił obowiązek i terminy rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j *ustawy*).

Należy jednak zauważyć, że Starosta Poznański pominął zapis dotyczący zezwolenia na wykonanie ww. obowiązku. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne uzupełnienie brakującego zapisu zaskarżonej decyzji w ww. zakresie, o czym orzeczono w pkt XI. niniejszej decyzji;

- w punkcie XI. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d *ustawy*);
- w punkcie XII. organ I instancji ustalił obowiązek budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu oraz zezwolił jedynie na wykonanie obowiązku przebudowy (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, j *ustawy*).

W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne uzupełnienie brakującego zapisu zaskarżonej decyzji w zakresie zezwolenia również na wykonanie obowiązku budowy sieci uzbrojenia terenu, o czym orzeczono w pkt. XIII. niniejszej decyzji;

- w punkcie XIII. organ I instancji ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych i zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j *ustawy*).

Należy jednak zauważyć, że Starosta Poznański nie dokonał dostatecznej weryfikacji wykazu nieruchomości objętych inwestycją oraz mapy, o której mowa w art. 11d ust.1 pkt 1 *ustawy*, w zakresie nieruchomości, dla których ustala się obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych. W toku postępowania przed organem II instancji, na skutek wystosowanych wezwań, *Pełnomocnik zarządcy drogi* dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi oraz wykazu nieruchomości objętych inwestycją. W związku z powyższym organ II instancji uznał za niezbędne skorygowanie zapisów zaskarżonej decyzji w ww. zakresie, o czym orzeczono w pkt XIV. niniejszej decyzji;

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. f i h *ustawy*, stąd w punktach XIV. i XV. organ I instancji zawarł prawidłowe zapisy: „nie dotyczy”;
- w punkcie XVI. organ I instancji określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *ustawy*).

Organ II instancji stwierdził, że *decyzja Starosty Poznańskiego* wymaga jednak korekty redakcyjnej i dokonania uzupełnień zapisów.

Na marginesie należy zauważyć, iż w przypadku nieruchomości objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i g *ustawy*, stanowiących własność Gminy Suchy Las, w sytuacji, gdy Wójt Gminy Suchy Las wykonuje zadania zarządcy dróg gminnych, w ocenie organu II instancji nie jest uzasadnione ograniczanie korzystania z tych nieruchomości na cele związane z realizacją ww. obowiązku.

9. W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a *ustawy*.

10. *Decyzja Starosty Poznańskiego* spełnia ponadto wymogi przepisów art. 16 ust. 2 oraz art. 17 ust. 1 *ustawy*, w punkcie XIX. prawidłowo określając termin wydania

nieruchomości i opróżnienia lokali oraz nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy *decyzji Starosty Poznańskiego* organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 *k.p.a.* Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Wójta Gminy Suchy Las. *Decyzja Starosty Poznańskiego* zawiera także prawidłowe oznaczenie stron postępowania. Uzasadnienie decyzji obejmuje szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym związane stanowisko organu I instancji odnośnie uwag wniesionych przez strony postępowania, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji odniósł się także do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Organ II instancji stwierdził ponadto, że *decyzja Starosty Poznańskiego* zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Organ odwoławczy dokonując rozstrzygnięć, o których mowa w pkt. I-÷XV. niniejszej decyzji, uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *k.p.a.* Pozostała część zaskarżonej decyzji jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. XVI. niniejszej decyzji - została ona utrzymana w mocy.

Uzasadniając rozstrzygnięcie podjęte w pkt. XVII. niniejszej decyzji, tj. umorzenie postępowania odwoławczego w zakresie odwołania wniesionego przez pana ██████████ ██████████, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, co następuje.

Jedną z podstawowych czynności organu odwoławczego jest określenie, czy odwołanie od decyzji organu I instancji wniosła osoba, której przysługuje interes prawny do bycia stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Powyższy obowiązek wynika bezpośrednio z art. 127 § 1 *k.p.a.*, który stanowi, że odwołanie od decyzji służy stronie. Za niedopuszczalne należy zatem uznać merytoryczne rozpatrzenie odwołania, które zostało złożone przez podmiot niebędący stroną postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 *k.p.a.*

W tym miejscu należy zauważyć, że przepisy *ustawy* nie zawierają definicji strony postępowania prowadzonego w sprawie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Z treści *ustawy* wynika jedynie, iż stronami postępowania są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 *ustawy*, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek

budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h *ustawy*. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 *ustawy*. W przypadku osób nielegitymujących się ww. prawami, w myśl art. 28 *k.p.a.*, w celu udziału w postępowaniu winny one wskazać swój interes prawny lub obowiązek, którego dotyczy postępowanie. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, zgodnie z którym interes prawny można wyprowadzić tylko z przepisów prawa materialnego (por. wyrok NSA z dnia 13 września 1999 r., sygn. akt IV SA 39/99), zatem podmiot, dla którego z przepisów prawa materialnego nie wynikają żadne uprawnienia ani obowiązki, nie ma przymiotu strony w rozumieniu art. 28 *k.p.a.*, nie jest więc legitymowany do żądania wszczęcia postępowania czy też kwestionowania zapadłych w tym postępowaniu rozstrzygnięć.

Na gruncie niniejszej sprawy trzeba zauważyć, że interes prawny należy odróżnić od interesu faktycznego, jaki może mieć skarżący w wyeliminowaniu z obrotu prawnego określonego aktu administracji publicznej. Interes faktyczny w postępowaniu administracyjnym może mieć bowiem każdy, kto ze względu na swoją rzeczywistą sytuację lub subiektywne przekonanie, jest zainteresowany rozstrzygnięciem danej sprawy administracyjnej. Z pojęcia strony postępowania administracyjnego zostały jednak wykluczone podmioty, które mogą wykazać się jedynie posiadaniem interesu faktycznego w takim, a nie innym rozstrzygnięciu.

Ze zgromadzonego przez Starostę Poznańskiego materiału dowodowego nie wynikało, aby pan ██████████ ██████████ figurował jako właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. W aktach sprawy brak było także dokumentów potwierdzających, iż skarżącemu przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości objętych *decyzją Starosty Poznańskiego*. Ponadto, analiza treści elektronicznych ksiąg wieczystych nr PO1P/██████████/ i nr PO1P/██████████/ również nie wykazała, iż skarżącemu przysługuje prawo własności (por. dział II) lub inne prawa i roszczenia (por. dział III) w odniesieniu do nieruchomości o nr. ewid. ██████████ i ██████████, ark. ██████████, obręb 0004 Suchy Las.

Z uwagi na fakt, iż przymiot strony skarżącego nie wynikał z przysługującego jemu prawa własności, czy innego prawa rzeczowego do nieruchomości objętych przedmiotową inwestycją, organ odwoławczy zobowiązany był ustalić, w oparciu o art. 28 *k.p.a.*, czy skarżącego można uznać za stronę postępowania w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Wobec powyższego, organ II instancji pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. (data doręczenia: 25 czerwca 2020 r.) wezwał pana ██████████ ██████████ do wykazania interesu prawnego w niniejszym postępowaniu. W wyznaczonym terminie (7 dni od skutecznego doręczenia ww. pisma), jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, pan ██████████ ██████████ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie.

W konsekwencji, w ocenie Wojewody Wielkopolskiego, pan ██████████ nie może być uznany za stronę w postępowaniu odwoławczym dotyczącym *decyzji Starosty Poznańskiego*. Jednocześnie zauważyć należy, iż tożsame zarzuty jak ww. osoby zostały podniesione w odwołaniu pana ██████████ (strony mającej interes prawny w przedmiotowej sprawie), które zostało merytorycznie rozpatrzone przez organ odwoławczy w dalszej części niniejszej decyzji.

Mając na uwadze fakt, iż odwołanie wniesione przez pana ██████████ pochodziło od podmiotu nie posiadającego przymiotu strony, organ odwoławczy stwierdził, że zachodzi przesłanka bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego w rozumieniu art. 105 § 1 *k.p.a.* Stwierdzenie przez organ II instancji, że wnoszący odwołanie nie jest stroną w rozumieniu art. 28 *k.p.a.*, skutkuje koniecznością wydania przez organ decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 *k.p.a.*

W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowane jest stanowisko, że w przypadku, gdy od decyzji organu I instancji złożonych zostaje kilka odwołań, organ odwoławczy, zgodnie z literalnym brzmieniem art. 138 § 1 *k.p.a.*, wydaje jedną decyzję, w której powinien rozstrzygnąć o wszystkich tych odwołaniach. Organ odwoławczy może więc zawrzeć w jednej decyzji różne rozstrzygnięcia w stosunku do jednego lub kilku odwołujących się. Warunkiem zgodności z prawem takiej decyzji jest to, aby rozstrzygnięcia te nie pozostawały ze sobą w sprzeczności (na przykład jednym uchylono by kwestionowaną decyzję a drugim utrzymano by ją w mocy). Dopuszczalna jest zatem sytuacja, w której organ II instancji jedną decyzją umorzy postępowanie odwoławcze w stosunku do tych odwołujących się, którzy nie posiadają interesu prawnego, który dawałby im legitymację do udziału w postępowaniu w charakterze strony oraz w wyniku merytorycznego rozpoznania odwołań pozostałych osób utrzyma decyzję organu I instancji w mocy, uznając, że jest ona zgodna z prawem (por. wyroki NSA: z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2638/12; z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 1772/14; z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 638/17).

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji

z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12 października 2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań

alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 *k.p.a.*, nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów *ustawy*: *Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści.* Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów *ustawy* nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e *ustawy* który mówi, że nie można uzależnić zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Rozpatrując odwołanie wniesione przez pana ██████████ ██████████, wyjaśnić należy, że zastosowanie znajdują tu zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia.

Jak wskazano wyżej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie bierze udziału w procesie projektowym i nie ma kompetencji do oceny przebiegu drogi pod względem stopnia ingerencji w prawo własności nieruchomości, na których ma być zlokalizowana droga, ani też do zmiany wnioskowanej lokalizacji drogi.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *ustawy*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno Starosta Poznański, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *ustawy*.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 grudnia 2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09). Wskazać w tym miejscu należy, że pismo pana ██████████ ██████████ wniesione w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji zostało przez ten organ przekazane do *Pełnomocnika zarządcy drogi* celem ustosunkowania się do wniesionych uwag, a *Pełnomocnik zarządcy drogi* udzielił odpowiedzi pismem z dnia 27 lutego 2020 r. Tym samym należy stwierdzić, iż organ I instancji prowadząc omawiane postępowanie wypełnił dyspozycję art. 7 i art. 77 § 1 *k.p.a.* Odnośnie zaś uwag wniesionych w odwołaniu, organ II instancji - jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji - wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do określenia, czy istnieje możliwość zmiany rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania Odwołującego. Jak wskazano w niniejszej decyzji, *Pełnomocnik zarządcy drogi* udzielił odpowiedzi pismem z dnia 25 czerwca 2020 r.

Organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku, a następnie doprecyzowany i wyjaśniony w toku postępowania odwoławczego. Nie ulega wątpliwości, że na znajdujących się w liniach rozgraniczających teren nieruchomościach stanowiących własność pana ██████████ ██████████ zaprojektowane zostały elementy układu komunikacyjnego, tj. ścieżka

rowerowa, 3 zjazdy indywidualne i linia kablowa niskiego napięcia. W związku z powyższym organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne w zakresie działek, stanowiących własność Odwołującego, tj. działek o nr. ewid. [REDAKT] i [REDAKT], ark. [REDAKT], obręb 0004 Suchy Las.

W tym miejscu należy przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w związku z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Należy podkreślić również, że względu na treść art. 11e *ustawy*, nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody właściciela na podział nieruchomości oraz zajęcie zagospodarowanego przez niego terenu.

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *ustawy Prawo budowlane* oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Dążenie do chronienia interesów osób trzecich nie może być bowiem pojmowane jako zaspokajanie tych interesów wbrew obowiązującym przepisom prawa, jak również nie może prowadzić do sytuacji, gdy organ staje się pośrednikiem polemiki pomiędzy stroną a zarządcą drogi czy projektantem.

Wobec powyższego, organ I instancji był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej, bowiem zakres wyłączenia (ograniczenia prawa własności) był w pełni uzasadniony potrzebą realizacji przedsięwzięcia.

Jednocześnie, jako zupełnie bezzasadne należy uznać argumenty pana [REDAKT] [REDAKT] kwestionujące zasadność budowy ścieżki rowerowej w ciągu ul. Szkółkarskiej w Suchym Lesie z uwagi na zbyt niskie potoki rowerzystów oraz na dostępność alternatywnej ścieżki rowerowej, zlokalizowanej wzdłuż pobliskiej ul. Stefańskiego (ulica równoległa do ul. Szkółkarskiej). Drugi z przywołanych argumentów został również podniesiony w odwołaniu pana [REDAKT] [REDAKT].

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Ustosunkowując się do zarzutów pana ██████████ ██████████ i pana ██████████ ██████████, iż realizacja przedmiotowej inwestycji wygeneruje olbrzymie koszty, wskazać należy, iż kwestie dotyczące finansowania inwestycji drogowej, jak również dotyczące nakładów finansowych poniesionych przez właścicieli nieruchomości w związku ze zrealizowanymi na tych nieruchomościach pracami czy inwestycjami, nie stanowią przedmiotu kontroli organu orzekającego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Ocena przesłanek ekonomicznych i społecznych inwestycji, a także planów inwestycyjnych właścicieli nieruchomości objętych inwestycją drogową, wykracza poza zakres uprawnień organu przysługujących w tego rodzaju postępowaniu.

Ponadto należy zauważyć, iż z przepisów *ustawy* nie wynika, aby wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej miało następować po uprzednim obowiązkowym przeprowadzeniu konsultacji społecznych, na których brak wskazywał w swoim odwołaniu pan ██████████ ██████████.

Odnosząc się do uwagi wniesionej przez pana ██████████ ██████████ w ramach wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, przed wydaniem decyzji przez organ, podnieść należy, że przywołane przez Odwołującego prawo własności, którego ochronę zapewniają przepisy Konstytucji RP nie jest prawem bezwzględnym i doznaje określonych ograniczeń. Dopuszcza je Konstytucja, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być zatem ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Taki właśnie charakter ma *ustawa*, na mocy której organy administracji zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w celu przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, za słusznym odszkodowaniem (por. art. 12 ust. 4b *ustawy*). *Ustawa* dopuszcza zatem ingerencję w prawa własności i co więcej, czyni to w zgodzie z przepisami Konstytucji. Podobny pogląd wyraził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16 października 2012 r. (K 4/10, OTK ZU nr 9/A/2012, poz. 106), w którym wskazał, że ze względu na sprawne realizowanie ważnego celu publicznego, jakim jest rozbudowa infrastruktury

drogowej, wprowadzone w *ustawie* modyfikacje i uproszczenia dotyczące podstawowych regulacji prawnych są uzasadnione i nie naruszają istoty praw konstytucyjnych. Co więcej, ograniczenia te są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ "budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności (art. 31 ust. 3 Konstytucji); jest kwestią dobra wspólnego" (por. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 769/19).

Odnosząc się do odwołania pani ██████████ ██████████, oraz późniejszych pism jej pełnomocnika r.pr. ██████████ ██████████, w których wyrażony został sprzeciw wobec posadowienia dwóch szafek kablowych na działce o nr. ewid. ██████████, ark. ██████████, obręb 0004 Suchy Las, należy wskazać, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rola zarówno Starosty Poznańskiego, jak i Wojewody Wielkopolskiego, ogranicza się do sprawdzania kompletności wniosku inwestora w świetle wymogów ustawowych oraz tego, czy przedstawiony projekt mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo. Organ nie ma zaś kompetencji do nakazania inwestorowi zmiany przyjętych rozwiązań projektowych, o co zabiegała Odwołująca. Podkreślić należy też, że brak zgody pani ██████████ ██████████ na realizację inwestycji drogowej w kształcie zaproponowanym przez inwestora i zatwierdzonym w *decyzji Starosty Poznańskiego*, nie stanowi o wadliwości ww. decyzji, bowiem przepisy obowiązującego prawa nie uzależniają udzielenia inwestorowi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od wyrażenia na to zgody przez właścicielkę ww. nieruchomości.

W orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu prezentowane jest stanowisko, że w praktyce, w postępowaniach z zakresu zezwoleń na realizację inwestycji drogowych określanie kształtu inwestycji może jednak następować nieco bardziej elastycznie. Organom udaje się niekiedy porozumieć z inwestorem i osiągnąć kompromisowe rozwiązanie (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20; z dnia 8 września 2020 r., sygn. akt II SA/Po 553/20). Elementy takiego „docierania się” stanowisk Wojewody i strony postępowania można było zaobserwować również w niniejszej sprawie - na przykład, gdy organ II instancji przekazywał zarządcy drogi propozycje Odwołującej i jej pełnomocnika w celu zajęcia stanowiska (w podtekście: ewentualnego możliwego uwzględnienia wysuniętych postulatów). Powyższe nie zmienia jednak faktu, że ustępstwo w zakresie zmiany lokalizacji spornych szafek kablowych wymaga akceptacji inwestora, gdyż to on jest dysponentem wniosku. Organ administracji publicznej w trakcie postępowania może „wymusić” na zarządcy drogi pewne zmiany tylko metodami pośrednimi wynikającymi z procedury administracyjnej (por. art. 11c *ustawy* w związku z art. 79a § 1 *k.p.a.*) i tylko wówczas, gdy jest w stanie wykazać, że postępowania zmierza nieuchronnie ku decyzji odmownej. W przedmiotowej sprawie inwestor nie zdecydował się na odstępnie od przyjętych rozwiązań projektowych (poinformował o tym dwukrotnie, w pismach przywołanych w części sprawozdawczej niniejszego uzasadnienia), a i zarazem nie można też zarzucić inwestorowi naruszenia prawa, które mogłoby prowadzić do wydania przez organ decyzji odmownej w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Nie zamyka to jednak Odwołującej prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w jej ocenie, dóbr w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych. Jeżeli bowiem Odwołująca uważa, że w wyniku przedmiotowej inwestycji drogowej i przyjętych przez inwestora rozwiązań projektowych doznała szkody, to może skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, ma charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

Należy również zauważyć, iż zgłoszone przez panią ██████████ żądanie usunięcia dotychczasowej szafki kablowej, znajdującej się przy ul. ██████████, w sąsiedztwie swojej nieruchomości, i przeniesienia jej w inne miejsce, adekwatne do lokalizacji właściwego użytkownika, nie może zostać rozpatrzone przez organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i stanowić przedmiotu jego rozstrzygnięcia. Po pierwsze, wspomniana szafka kablowa, znajduje się poza zakresem niniejszej inwestycji drogowej (terenem niezbędnym dla obiektów budowlanych), po drugie - przedmiotowe kompetencje wykraczają poza zakres uprawnień organu przysługujących w tego rodzaju postępowaniu.

Odnosząc się natomiast do uwagi, wskazującej na zaprojektowanie nienormatywnych zjazdów (o szerokości 3,5 m) z nieruchomości przy ul. Szkółkarskiej nr 57, 63 i 69a, należy przyznać słuszność pełnomocnikowi Odwołującej. Przedmiotowe naruszenie przepisów *rozporządzenia* zostało wyjaśnione i skorygowane w toku postępowania odwoławczego.

Ustosunkowując się do zarzutu, iż podwyższenie napięcia i zwiększenie natężenia prądu w okablowaniu ziemnym otaczającym wspomnianą nieruchomość będzie stanowiło zagrożenie zdrowia i życia mieszkańców domu przy ul. Szkółkarskiej ████████, należy podkreślić, iż to projektant jest osobą, na której spoczywa odpowiedzialność za kształt inwestycji i użycie takich rozwiązań, aby te nie zagrażały zdrowiu i życiu ludzkiemu. W myśl bowiem art. 20 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami *ustawy Prawo budowlane*, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, należy do podstawowych obowiązków projektanta. Tak określona odpowiedzialność projektanta ma stanowić gwarancje dla inwestora, ale i dla organu, że projekt został opracowany zgodnie z przepisami, a przyjęte rozwiązania nie przekraczają dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc dostępnych dla ludności. Potwierdza to, dołączone do projektu budowlanego, oświadczenie projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu ww. projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Tym samym, organ nie jest władny nakazać inwestorowi przyjęcie i zastosowanie konkretnych rozwiązań technicznych, zgodnie z wolą uczestników postępowania. W kontekście powyższych ustaleń, wyraźnego podkreślenia wymaga, iż organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie ma podstaw do zakwestionowania zaprojektowanych urządzeń sieci elektroenergetycznej,

a także przyjętych rozwiązań technicznych, jak również nie może nakazać inwestorowi zmiany przyjętych rozwiązań projektowych. Powyższe wykracza bowiem poza zakres uprawnień organu.

Jednakże, w kontrze do interesu właścicieli nieruchomości, którzy optowaliby za nienaruszalnością zagospodarowania ich własności i otoczenia, stoją potrzeby drogownictwa. Te drugie są pilne, a zarazem trudne do realizacji, gdyż drogi, jako budowle duże, ciągnące się przez kilometry i nie dające się łatwo kształtować, nieuchronnie przechodzić muszą obok prywatnych posesji, a nawet przez nie. To właśnie potrzeby budowy dróg wymusiły w ostatnich dziesięcioleciach na ustawodawcy przyjęcie takich restrykcyjnych rozwiązań, jak te zawarte w *ustawie* (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20).

Przyjmuje się, że ostatecznie o dopuszczalności zaakceptowania w zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonych rozwiązań decydują literalnie przepisy prawa, zwłaszcza prawa administracyjnego materialnego. Jeżeli więc zezwolenie ma uszanować wymagania dotyczące ochrony "uzasadnionych" interesów osób trzecich (art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*), to należy przyjąć, że owe osoby trzecie mogą skutecznie inwestycję drogową zablokować (zażądać odmowy wydania zezwolenia), jeżeli powołałyby się na konkretne, identyfikowalne naruszenia prawa, które inwestycja spowoduje. Zarówno Odwołująca, jak i jej pełnomocnik, takich okoliczności nie wskazali. Samo niezadowolenie z inwestycji i lokalizacji szafek kablowych, względy estetyczne i użytkowe, czy perspektywa oddziaływania pola elektromagnetycznego nieprzekraczającego wartości normatywnych, nie stanowi wystarczającej podstawy, aby odmówić zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Na koniec zauważyć należy, iż nie wydaje się również możliwe zaprojektowanie drogi publicznej o takim przebiegu przez nieruchomości nie stanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczeniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na niezadowolenie części właścicieli nieruchomości z przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

Podsumowując, po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym organ II instancji ostatecznie uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są prawidłowe. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Starosty Poznańskiego* - poza uchybieniami omówionymi i skorygowanymi w niniejszej decyzji - nie naruszają prawa. Jednocześnie należy stwierdzić, że zarzuty stron skarżących,

poza uwagę dotyczącą zaprojektowania nienormatywnych zjazdów, nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Załączniki:

1. Mapa w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren pn. *Mapa z przebiegiem inwestycji* (rys. nr 1.1 i 1.2).
2. Strona tytułowa tomu I projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu*.
3. Fragment opisu technicznego (str. 71-75 tomu I projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu*).
4. Rysunki nr 2.1 i 2.2 *Plan zagospodarowania terenu* (str. 104-105 tomu I projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu*).
5. Strona tytułowa tomu II projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*.
6. Rysunki nr 2.1. i 2.2 *Plan sytuacyjny* (str. 10-11 tomu II projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża drogowa*).
7. Strona tytułowa tomu IIIa projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*.

8. Rysunki nr 1.1 i 1.2 *Stan istniejący – Demontaże. Plan sytuacyjny* (str. 21-22 tomu IIIa projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*).
9. Rysunki nr 2.1. i 2.2 *Stan projektowany. Usunięcie kolizji elektroenergetycznych. Plan sytuacyjny* (str. 23-24 tomu IIIa projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Przebudowa linii napowietrznej niskiego napięcia. Branża elektryczna*).
10. Strona tytułowa tomu IIIb projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*.
11. Rysunki nr 1.1 i 1.2 *ENEA Oświetlenie demontaże i projektowane kable do odtworzenia zasięgów. Plan sytuacyjny* (str. 18-19 tomu IIIb projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*).
12. Rysunki nr 2.1 i 2.2 *Oświetlenie drogowe. Stan projektowany. Plan sytuacyjny* (str. 20-21 tomu IIIb projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Oświetlenie drogowe. Branża elektryczna*).
13. Strona tytułowa tomu IV projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*.
14. Rysunek nr 2.1 *Stan projektowany - Sieć gazowa. Plan sytuacyjny* (str. 39 tomu IV projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża gazowa*).
15. Strona tytułowa tomu V projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan*.
16. Rysunek nr 1 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 1* (str. 8 tomu V projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*).
17. Rysunek nr 2 *Plan sytuacyjno-wysokościowy cz. 2* (str. 9 tomu V projektu budowlanego - *Projekt architektoniczno-budowlany. Branża wod.-kan.*).
18. Oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane* (str. 6a tomu I projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu*).

Otrzymują:

1. Starosta Poznański (1 egz. wraz z załącznikami),
2. Wójt Gminy Suchy Las (2 egz. wraz z załącznikami),
3. Pan ██████████ (1 egz. bez załączników),
4. Pan ██████████ (1 egz. bez załączników),
5. Pani ██████████ (1 egz. bez załączników),
6. Pan ██████████ (1 egz. bez załączników),
7. Aa (1 egz. wraz z załącznikami).

Do wiadomości:

1. R.pr. ██████████ (ePUAP - bez załączników).
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego (1 egz. wraz z załącznikami),
3. Wydział Nieruchomości Starostwa Powiatowego w Poznaniu (ePUAP - bez załączników).
4. PODGiK w Poznaniu (ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzi:

starszy specjalista Barbara Jerzak (tel. 61-854-13-07, e-mail: bjerzak@poznan.uw.gov.pl),
starszy specjalista Patryk Stojanowicz (tel. 61-854-10-81, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl).

W treści niniejszej decyzji „wyczerliono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz